

Mijn naam is Daniël.

Van jongsaf was ik nooit echt sportief : weinig uithouding, snel moe en verzuurd. Ik had ook een slechte concentratie en was vaak vergeetachtig. Ook mijn spijsvertering was toen al pijnlijk (o.a. spastisch colon). Als kind heb ik daar nooit bij stil gestaan. Er wordt je ook zo gemakkelijk verteld dat het wel “tussen je oren” moet zitten, dat je je aanstelt, dat “kinderen van jouw leeftijd nog niets kunnen hebben”, of nog een paar andere dooddoeners en dan is de kous voor de meeste mensen af.

Naarmate ik volwassen werd werden deze symptomen steeds erger. Uiteindelijk liep ik alle dagen met stijve spieren, letterlijk alles van kop tot teen. Geheugen en concentratie werden steeds erger. Ik was vermoeid van 's morgens vroeg tot 's avonds. Tegen dat ik vooraan in de 30 was sliep ik geregeld zowat het hele weekend om toch maar klaar te zijn tegen de werkweek. Want geen dokter vond iets mis (of deed geen moeite). Ik heb vanalles gehoord. Sommigen hebben me het label ADHD gegeven, anderen dachten dat ik vitaminen of andere stoffen tekort kwam, nog anderen dat ik depressief was, dat ik te weinig bewoog, enzovoort....

Tot er één goede dokter eens de moeite nam een volledig fysisch onderzoek te doen. Ik was toen alweer bijna 40. Bleek dat mijn ademhaling zoveel weerstand ondervond dat mijn ademhalingsspieren (o.a. het middenrif) het 's nachts gewoon niet konden trekken en ik dus – onbewust- elke keer een half secondje wakker moest worden om diep adem te halen. En dat meer dan... 300 keer op één nacht. Vandaar de vermoeidheid, de geheugen- en concentratieproblemen. De stijve spieren komen doordat 's nachts te weinig CO2 kan worden afgevoerd langs de luchtwegen. Een oververmoeid middenrif kan ook niet voldoende meer bewegen. Je organen en spijsvertering hebben een bewegend middenrif nodig om goed te functioneren. Wat dan weer die problemen verklaart.

Ik was blij dat ik wist wat er aan de hand was. Ik heb een neuscorrectie en amandeloperatie ondergaan en ik kreeg medicamenten om mijn vergrote schildklier in omvang te verminderen (ja, dat zat allemaal in de weg). Behoorlijk wat obstakels waren zo uit de weg geruimd, behalve mijn astmatische reactie op allergenen : in mijn geval vooral huisstof. Er was dus wel een verbetering doordat een aantal blokkades weg waren genomen, maar zolang ze niet allemaal weg zijn, blijft de ademhalen problematisch. Puffers zouden kunnen helpen (bij mij niet echt), maar die kan je toch alleen gebruiken als je wakker bent. Ik was dus echt nog niet goed.

En iets meer dan twee maanden geleden ben ik met Transfer Factors begonnen. Na een goede week merkte ik al verschil : ik kon echt vrij ademen. Als ik nu een stofzuigerzak uitschud krijg ik géén jeukende rode uitslag op mijn huid, geen tranerige ogen, lopende neus, of astmatisch gereutel ! Dit was en is echt ongelooflijk voor mij. Ook mijn eczeem in de hals en elleboogplooien zijn volledig weg ! Ik ben nog niet zover dat ik nergens nog last van heb, maar de sprong die ik nu heb gemaakt is gigantisch. Ik durf het nog niet nauwelijks geloven dat het zo'n groot verschil maakt. Ik hoop alvast dat het zal blijven.

Groeten,

Daniël

Hierbij nog in 't kort ons “waargebeurd verhaaltje”!

Mijn zoontje van 6 jaar, Benjamin had al twee jaar last van hardnekkige eczeem in de plooi van zijn armpjes. Het had geen kans om te genezen omdat het zo jeukte en hij het telkens weer opnieuw open krabte. Enkel een crème op basis van cortisone verzachtte de wondjes maar echt weg ging het nooit.

Na een drietal weken Renewall 's ochtends en 's avonds te hebben gesmeerd, was alles genezen.

Het is fijn om opnieuw een gaaf velletje te zien en te voelen.

Ikzelf, Isabelle, heb al minimum 15 jaar eczeem in hals, gezicht, armen en handen. Omdat ik vooral de oorzaak wil aanpakken en tegen cortisone ben dat enkel oppervlakkig behandelt en op lange termijn voor bijkomende problemen kan zorgen zoals astma en andere allergieën, bleef ik steeds verder zoeken.

Na de bezoeken bij verschillende dermatologen, huidanalyses, bloedonderzoeken, ea. had ik telkens weer nieuwe moed en gaf ik de tijd die nodig was om de behandeling een kans te geven. Jammer genoeg moest ik telkens opnieuw terug grijpen naar de "reddende" cortisonezalf.

Dankzij de producten van 4Life, met name Renewall, Glucoach en Riovida was ik na drie weken volledig verlost. Zalig!

Deze zomer heb ik bv. kunnen zwemmen en zonnen zonder dat trekkerige gevoel, had ik geen witte plekken in mijn gezicht ten gevolge van de cortisone,... Mijn huid in het algemeen is er heel zacht van geworden.

Ik ben opgelucht dat de zoektocht ten einde is en ik weet nu waarop ik kan rekenen!

Groetjes,

Isabelle Schoten

Levensverhaal van Xaro

Wij zijn een gezinnetje met 3 kinderen. Zias 9 jaar, Yrah 6 jaar en Xaro 2,5 jaar. Van de geboorte tot zijn 6 maand heeft Xaro een normale ontwikkeling gehad tot hij plots motorische achterstand vertoonde. De kinderarts verwees ons door naar kinderneurologie.

Na enkele testen en een DNA -onderzoek kregen we de resultaten die insloegen als een bom. Het begin van een helse lijdensweg. Onze Xaro heeft SMA type 2 (spinale musculaire atrofie).

SMA- type 2 is een zeer ernstige en zeldzame spierziekte waardoor de spieren enkel kunnen aftakelen. Dit houdt dus ook in dat hij niet kan lopen, zitten, staan, hoesten,...

Van zijn 8 maand tot 1,5 jaar verliep alles nog vrij rustig. Hij moest wel 3 x per week kiné krijgen.

In september 2009 hebben we voor Xaro een benefiet gehouden om hulpmiddelen (hoog-laagbed, autostoel, elektrische rolstoel,...) te financieren. De opkomst was enorm! Ook Action For Dogs was aanwezig. Zo hebben we Maité leren kennen.

Vanaf oktober 2009 begon Xaro af en toe infecties te krijgen op de luchtwegen. Dit had tot gevolg dat hij telkens antibioticum moest krijgen. In december 2009 vlak voor de feestdagen werd Xaro heel erg ziek. Toen zijn ademhaling moeilijk werd zijn we onmiddellijk naar de spoedafdeling te Edegem gereden. Ons engeltje had een dubbele longontsteking en kon zijn slijmpjes niet meer ophoesten. 15 dagen heeft hij gevochten voor zijn leven. De behandeling bestond uit antibioticum en cortisone. Zijn kleine lichaampje zat vol chemische stoffen en zijn weerstand ging achteruit.

Een maand nadien werd hij weer opgenomen voor de luchtwegen. Toen wisten we dat we iets moesten doen! Ondertussen hadden we van Maité al gehoord over 4 life.

Wij zijn begin juni 2010 gestart met de transferfactors. Op 1 maand tijd was Xaro al 1 kg bijgekomen terwijl hij voordien enkel kilo's verloor. We zijn zelfs gestopt met Xaro zijn medicatie (singulaire -> astma, pufs -> astma en forlax > stoelgang). Ik dacht als deze transferfactors zo krachtig zijn dan iedereen beweerd, dan moet ik ze zelf ook testen. En wat blijkt, Xaro heeft zijn medicatie niet meer nodig!

Wij zijn nu Oktober al 4 maand bezig met de producten van 4 Life.

Xaro is bijna niet meer ziek geweest. Af en toe krijgt hij wel eens symptomen van ziekte maar op 2 dagen heeft zijn lichaam dit weer overwonnen. Vorige maand heeft hij terug problemen gehad met de luchtwegen en op 4 dagen was hij volledig hersteld. Voor 4 life deed hij hier meer dan 14 dagen over. Dit is toch ook weer een bevestiging dat de producten hun werk doen en zeer goed zelfs. T'is echt een wonder dat ons zoontje hier zo sterk van wordt.

Toen ik op een morgen Xaro uit zijn bedje ging halen kon ik mijn ogen niet geloven! Hij had zich van zijligging naar rugligging gerold terwijl hij dit niet meer kon. Hij is

ook minder snel vermoeid en zijn spiertjes lijken aan de betere hand te zijn. Hij is nooit tot zelfstandig zitten gekomen en dit zou onmogelijk zijn volgens de medische wereld. De professor van het uza te edegem stond zelf versteld want Xaro zit nu al een paar minuten zonder steun. SUPER. En we zijn er nog lang niet volgens mij. Men moederinstinkt zegt dat hij nog zoveel meer gaat kunnen dankzij de Transferfactors.

Zelfs zijn zeer droge huid is veranderd in een zacht babyhuidje.

Sinds kort zijn we ook van kinesitherapeut veranderd. Dit is voor Xaro een hele verbetering. Onze kiné werkt ook heel veel met energetische massages. Ze staat ook volledig open voor de producten van 4 life.

Maité, Nathalie, Jaqueline en Rosie, jullie zij een superteam!

Bedankt aan 4 Life!

Helaba,

In het kort zet ik op papier wat 4life en transfer factors voor mij betekenen.

Midden Februari 2010 ben ik begonnen met de producten. Ik was toen 4 maanden zwanger en was vooral héél moe en had constant last van keelpijn en opgezette amandelen.

Na 5 dagen voelde ik mij een ander mens. Mijn energie was terug en heb sinds dan geen last meer gehad van keelpijn of verkoudheden.

Het verder verloop van mijn zwangerschap voelde ik mij op en top, zelfs tijdens mijn laatste maanden. Ik kon echt voelen dat mijn lichaam in top conditie was en niks tekort kwam.

Ik dronk vooral veel riovida, de sterkste anti oxidant beschikbaar voor het moment.

Wat is er ondertussen nog allemaal veranderd in mijn lichaam?

Mijn haar heeft een veel betere structuur gekregen en valt niet meer uit, mijn nagels groeien sneller en zijn enorm sterk, mijn huid voelt super zacht aan en is niet meer zo droog als vroeger, kalknagel van mijn grote teen is aan het uitgroeien. Ik krijg terug een nieuwe nagel !!

Mijn gelaat is veel egalier geworden en kleine rimpeltjes zijn al verdwenen.

Recuperatie na de bevalling ging super vlot. Alles genas heel snel.

Ik ben zo dankbaar dat 4life en de transfer factors op mijn pad gekomen zijn. Op die manier kan ik echt alles maar dan ook alles geven op gebied van gezondheid aan onze kleine Wannes, aan mijzelf en onze dieren.

Bedankt Isabelle en Flora om mij in contact te brengen met de producten.

De honden Candy en Kicky krijgen ook regelmatig de transfer factors. Candy zat met een ontsteking op haar schouder en binnen de 14dagen was dit helemaal opgelost.

Bij hun is ook de vacht veranderd en verkeren nu ook in héél goede conditie.

Dan hebben we nog mijn paard, Woody.

Hij krijgt regelmatig een dosis transfer factor plus en dat merk je enorm. Over laatst had hij een serieuze oogontsteking, ik gaf hem 10TF plus en 2dagen erop was zijn oog volledig genezen.

Buiten de gezondheid is er nog een punt waarom ik zo blij ben dat 4life mijn pad gekruist heeft.

Eén van mijn grote dromen : thuis kunnen blijven om zelf onze kindjes op te voeden.

Deze droom is nu al volledig gerealiseerd !!!

Ik ben ondertussen mama geworden van onze flinke zoon Wannes, en ik kan thuis blijven om voor hem te zorgen.

Ondertussen dromen we ongelimiteerd verder en genieten van elke dag.

En er is nog een punt waar ik 4life voor wil bedanken.

In deze periode heb ik dankzij de producten niet alleen op lichamelijk vlak een evolutie doorgemaakt maar ook op mentaal gebied.

Er komen via deze weg zoveel ongelooflijk toffe, warme en interessante mensen op ons pad, dat het een groot geschenk is met ze samen te werken om mensen bewust te maken over de kracht van de transfer factors.

Voila, ik denk dat het wel héél duidelijk is waarom 4life mijn leven, maar ook het leven van mijn man Johan, Wannes, de hondjes en mijn paard veranderd heeft.

Dus vandaar nogmaals mijn oprechte dank aan Flora, Isabelle, Carlos, 4life en alle mensen in het project.

Xxx

Nathalie

hier mijn verhaaltje

mijn paardje Poy had in een nagel getrapt

was een gatje in juist naast de hoefstraal in de midden van haar voetzool

dierenarts erbij,nagel eruitgetrokken en antibiotica gekregen

na een week moesten we terugbellen als ze er nog niet op kon steunen

ik teruggebeld ,dierenarts teruggekomen ,nog wat spuiten en daar bleef het bij

ok,na 3 weken andere dierenarts gebeld,nog wat antibiotica erin en spuiten en poederkes om

zich alleen maar goed te voelen ,zei hij

als ze volgende week er niet op staat ,geef ze dan maar een spuitje !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

ik was volledig van de kaart ,ik laat mijn paard zo maar niet dood doen ,wij doen natural horsemanship

en mijn paard moet niet presteren,zoals bij de meeste

na 2.5 maanden, tranfertfactors gegeven en wonderbaarlijk na 10 dagen zag ze er al veel beter uit en mankte

ze aanzienlijk veel minder ,toeval of niet

ik geloof in de transferfactors ,heb onlangs nog een kuur van 10 dagen gedaan ,en het gaat supergoed

alleen bij galop zie je het nog een beetje,maar ze is terug veel levendiger en speels en dominant alles wat je hebben wil

groetjes carine vt

ik kan wel niet zo goed schrijven ,ik hoop dat dit goed is

Hallo

Er werd mij gevraagd om mijn ervaringen met transfer factors mee te delen zodat anderen ook mee kunnen vast stellen dat het werkelijk geniale producten zijn die het immuunsysteem verbeteren en alles beter laten werken in ons lichaam.

Zelf had ik nogal wat mankementjes zoals te hoge bloeddruk,diabeet type 2,te hoge cholesterol,fibroom,vlug moe,veel slapen,weinig energie,bij vermoeidheid zere keel,overmatige jeuk bij stresstoestanden,enz.

Sinds ik half mei gestart ben met de producten heb ik in het begin zeer stijve benen gehad,precies of je had een zware inspanning gedaan en achteraf stijve spieren ervan. Dit zijn de kristalen die los komen en uit het lichaam verwijderd worden. Ik had ook een bloedonderzoek laten doen om zo het verschil vast te kunnen stellen met latere bloed-onderzoeken om zo de vergelijking te kunnen doen. Hieruit is na 6 weken uit een nieuw bloedonderzoek een enorme verbetering vast gesteld. De glucose was met 25 gezakt,cholesterol was ook met 39 gezakt,hld cholesterol met 11 gezakt,ldl cholesterol met 30 gezakt hemoglobine met 0,3 gezakt .Ik voel veel meer energie en ben veel minder moe ,gewicht is gezakt, minder lang geweten van de narcose voor darmonderzoek, metabolisme werkt beter,jeuk is enorm afgenomen en als ik het nog eens krijg onmiddellijk gel opdoen zodat het direct afneemt, geen zere keel meer gehad.

Het is voor mij een enorme verbetering en ik kan het iedereen aanraden .

Je immuunsysteem kan enorm hier door verbeteren en je wordt er veel beter door in totaliteit.

Ik sta er ook achter omdat het natuurlijke producten zijn en zo weinig mogelijk pillen wil gebruiken

Vriendelijke groetjes

Rita

Het verhaal van Champ, mijn bearded senne !

Champ is een kruising van een Berner Senne en een Bearded Collie. Ze was 2 jaar wanneer ze bij ons is komen wonen en ze is altijd een speciale hond geweest voor ons. Het was ook onze eerste hond en hebben haar met veel liefde opgevangen. Ik heb haar met heel veel geduld agility leren lopen en op latere leeftijd ook Flyball. We hebben heel wat afgelachen want Champ is een hond die je lief moet vragen of ze voor jou wil werken en dan houdt ze er nog haar eigen manier op na. Verder is ze ook altijd wat verwilderd geweest, al heel wat cavia's en konijnen doodgebeten (meestal wel de tamme versie ☺) We hebben er ook al enkele uren op staan wachten want wanneer Champ in het bos de vrijheid rook ging ze op jacht naar konijnen in het gedacht dat zij ze allemaal wel zal kunnen vangen (wat haar gelukkig maar zelden gelukt is)

Een dikke 4 jaar geleden werd er bij Champ de diagnose lymfeklierkanker vastgesteld. Champ had al enkele gezwollen klieren en aan de hand van een biopsie konden ze zien dat het om een tumor ging. We werden toen voor de keuze gesteld, of ze behandelde haar met chemotherapie en dan konden ze haar levensduur verlengen maar genezen zat er niet in. Of we legden ons neer bij de diagnose en namen afscheid want ze gaven haar nog 6 weken tot 3 maanden. Hoe pijnlijk de keuze toen ook was kozen we toch voor het afscheid, we zagen geen voordelen aan het verlengen van haar leven met een ingrijpende chemobehandeling. We zijn nog met vakantie vertrokken en genoten van elk moment waarbij Champ ook werd verwend met koekjes en aandacht want we zouden ze niet lang meer bij ons hebben.

3 Jaar later was Champ nog steeds bij ons, de verwennerij wel al achterwege gelaten want dat was na een tijd niet meer houdbaar in huis. Champ kreeg nog uitsluitend natuurlijke voeding en ginseng bij, ze kreeg ook dagelijks cortisone pilletjes bij om de gevolgen van haar ziekte te beperken. De gezwollen aan de klieren van Champ waren wel gegroeid en stonden erg gespannen, zo gespannen

dat ik vreesde dat ze zouden openspringen. Champ was ondertussen ook al 11 jaar geworden en gaf een vermoeide indruk, ze sliep veel en wandelde nog wel mee maar geen zotte kuren meer zoals vroeger.

Op dat moment leerde ik 4life kennen en ben ik gestart met haar transferfactors te geven, ze kreeg toen dagelijks 1 plus onder haar eten. Een maand of twee later werden de gezwollen klieren terug malser en had ik het gevoel dat ze kleiner werden. Ik ben toen ook op controle geweest bij mijn dierenarts en zij begreep het ook niet, het was op zich al een wonder dat ze nog leefde en nu zouden de gezwollen nog kleiner worden. Dat had ze nog nooit meegemaakt en zij wilde zeker meer weten over de transferfactors. We hebben toen ook samen beslist om met de cortisone te stoppen en de transferfactors zeker te blijven doorgeven.

Nu zijn we weer enkele maanden verder en Champ is juist 12 jaar geworden. Ze ziet er goed uit, vertoont opnieuw de levendigheid van een tijd geleden en ze denkt opnieuw dat ze elk konijn in het bos zal kunnen pakken. Haar gezwollen klieren zijn niet verdwenen maar wel veel kleiner en heel mals. Ze lijken niet meer actief en dat geeft mijn hond duidelijk meer energie. Ik ben heel blij dat ik dankzij de transferfactors nog kan genieten van een gelukkig ouder wordende hond. Wanneer ik nu afscheid zal moeten nemen zal dat nog steeds heel pijnlijk zijn maar deze keer wel met een gerust gemoed, ik ben er nu zeker van dat Champ zich nog goed gevoeld zal hebben tot op het einde.

Els